

отъ силитѣ на природата, въ която виждали живо, неодолимо сѣщество, а стихийтѣ на природата взели да си прѣдставятъ подѣ образъ на богове, молили имъ се, приказвали и пѣли за тѣхъ. По тоя начинъ първитѣ идеали въ народната словесность били *богове*, а първитѣ произведения — *митове*. Религиознитѣ обреди, извършвани отъ нашитѣ прадѣди, се съпровождали съ пѣсни въ честь на божествата, за които се и извършвали. Съ промѣна на вѣрата, старитѣ езически обреди се измѣнили и прѣвърнали въ прости обичаи; ала обреднитѣ пѣсни все пакъ опазили много спомени за най-старото езическо миросъзерцание на народа. Като приели християнството, първобитното боготворение на природата останало въ пълната си сила: старитѣ идеи и понятия се замѣняли съ нови и повечето само промѣнявали формата си, приимали християнска обвивка, а сѣщността си оставала първобитна.

3. Народниятъ епосъ се стѣкмява въ масата на народа споредъ народнитѣ идеали. Той отразява въ себе си понятията и прѣдставитѣ на цѣла масса, а не на една коя-годѣ личност. Първобитнитѣ човѣци много по-малко се отличавали единъ отъ други въ нравствено и умствено отношение, отколко цивилизованиитѣ: прѣдставитѣ и понятията на едного сѣ въ сѣщото врѣме такива на всѣки членъ отъ племето; оттова поетично произведение, създадено и пѣто отъ едного, лесно се усвоява и прѣдава отъ всички. Още въ доисторическитѣ врѣмена народътъ проявилъ духовната си дѣйность въ безискусствени произведения на ума и фантазията. Тия произведения се прѣдаватъ устно отъ бащи на дѣца, отъ поколѣние на поколѣние, поради което обикновено ги наричатъ *устна* литература. У всѣкой народъ устната литература почва оттогава, откога народътъ начене да съзнава себе си и да изказва състоянието на своя вътрѣшенъ миръ въ образи, създадени отъ фантазията.

Народенъ епосъ.

Устна литература.

4. Народнитѣ пѣсни, въ които се разправя за походби на самовили, змееве, юди и самодиви, както и на светци и библейски личности, съставляватъ *митиченъ епосъ*. (Виждъ пѣснитѣ: «Змей и Стана», «Стоянъ и билки омразни-разгонки», «Добъръ юнакъ и Самодива», «Галунка», «Св. Богородица пригледва мртвтитѣ въ рай Божи», «Христово рождение и кръщение», «св. Георги», Христом. т. II).

Митиченъ епосъ.